

[Rimstad.]

muligheder der ligger i forslaget, som ganske vist hører til dem, der, overordentlig kortfattet som det er, tilsyneladende ikke tyder på nogen særlig teknisk fordybelse hos dets fædre. For at sætte mig ind i tankegangen har jeg måttet studere de tilgængelige udtalelser om spørgsmålet og baggrunden, som forslagsstillerne i de senere uger har fremsat og fremsat med en iver, som måske var en bedre sag værdig. Der var her f. eks. tilskyndelsen til nogle meditationer over boligmiserens virkelige baggrund: huslejerestriktionerne, det, der er kernen i det forkvaklede boligspørgsmål, og i forhold til hvilket forslag som det foreliggende kun er for små og mindre betydningsfulde stafferinger at regne. Jeg må tilstå, at i den forbindelse minder den her rejste sag mig stærkt om historien om den unge mand, der på et spørgsmål om, hvorfor han dog var iført et så voldsom spraglet slips, troskyldigt svarede, at årsagen var, at man så ikke lagde så meget mærke til hans hullede og udtrådte sko.

Vort parti vil gerne endnu en gang understrege, at vi, som desværre ikke har magt, som vi har agt, stadig står undrende over for, at de partier, der er indehavere af bestemmelsesretten i tinget, ikke for længst har koncentreret anstrengelserne om at løse befolkningens boligproblem, der først og fremmest er ungdommens problem. Hvis man er så bange for de stemmemæssige konsekvenser af en forsigtig og velovervejede ophævelse af huslejerestriktionerne, kunne man jo enes om et forlig om sagen, et forlig som det, man lavede om omsætningsafgiften, og som efter vor opfattelse var et langt ringere og langt mindre nødvendigt tema at beskæftige sig med; generelt kan man jo sige, at forligspartierne fra deres omserfaringer ved, at når ansvaret er fælles, bliver der ingen sorteper. Der er således heller ingen politisk grund til at lade boligproblemet ligge nu.

Vi har imidlertid bemærket os den lange

række af anvendelser, forslagsstillerne vil bruge deres nye idé til. De vil ombytte boligselskabernes andelsbeviser med skøder; i de sociale boligselskabers vedtægter skal der indføres regler, hvorefter lejerne kan købe deres lejligheder, og i nybyggeri skal der åbnes adgang til at sælge de enkelte lejligheder efter færdiggørelsen. Videre skal mulighederne for, at lejerne i fællesskab overtager den ejendom, de bor i, udvides, og endelig skal den gode idé udstrækkes til også at omfatte erhvervslokaler, kontorer, butikker etc.

Vi synes nu ikke, at der er grund til at gøre så megen blæst af tanken, for nogen samfundsomvæltning betyder den ikke. Heller ikke synes vi, at de betænkkeligheder, den højtærede boligminister i denne debat nylig gav udtryk for, er alt for relevante. Snarere giver de ved deres lidt konstruerede præg udtryk for en positiv uvilje mod forslaget, og det er der vel heller ingen virkelig begrundelse for. Det hele drejer sig jo teknisk om at ændre tinglysningsloven og udmatrikuleringsbestemmelserne, således at det bliver muligt at udmatrikulere og tinglyse ikke alene med lodret plan, men også med vandret plan. Det er såmænd en meget fornuftig ændring af de gældende bestemmelser. Jeg har selv i udlandet levet i en sådan selvejerlejlighed, og hvis der ikke ligger andet og mere i den ønskede folketingsbeslutning, vil vi naturligvis støtte den. Men betingelserne må naturligvis være, at alt sker efter frivillige overenskomster mellem lejere og ejere.

Boligministeren (Carl P. Jensen): En enkelt bemærkning til det ærede medlem hr. Finn Poulsen, der mente, at jeg tog helt fejl i min formodning om årsagen til, at man netop nu havde en særlig interesse i ejerlejligheder. Det ærede medlem havde praktisk kendskab til mange eksempler på kommende lejlighedsejere, der, om jeg så må sige, havde reelle hensigter. Jeg er da klar over, at sådanne findes, og jeg håber